

Стара изрека да не постоје спонтане демонстрације и независно новинарство можда и није сасвим тачна, иако се у Србији (бар кад је реч о јавним гласилима) често може запазити велика слога и једногласност медија – што може да наведе на закључак како из неког центра добијају упутства шта ће и како ће писати о, рецимо, Европској унији. За време претходне владајуће коалиције уобичајена заједничка тема наших медија била је Европска унија за коју не постоји алтернатива, из чега се затим изводио недвосмислени закључак како је приступање овој организацији држава Европе најважнији циљ Србије, о коме уопште не треба расправљати.

Испирање мозга широким масама није се изменило ни после прошлгодишњих избора и образовања нове коалиционе Владе. Како су у њој остали и неки делови претходне коалиције, то је за њих било потпуно природно и очекивано да наставе путем у Европу “без алтернативе”, док су су нови у њој, напредњаци, најпре морали да забораве своје приче о “издајницима који гурају Србију у Европу”, а затим да веома брзо превазиђу своју уздржаност према Европској унији и постану њени ватрени навијачи.

По потписивању споразума у Бриселу, Влада Србије била је чврсто уверена да је “заслужила награду за сарадњу” – одређивање датума за почетак преговора о придруживању. Како он није стизао у очекиваном року, то су из нашег Државног врха све чешће и гласније одјекивали вапаји за “добијање датума”, који, како се показало, такође “нема алтернативу”.

И док је Европска унија углавном мудро ћутала, медији у Србији нису престајали да објављују изјаве државника и политичара из Европе и света. Разуме се, оних који су се слагали у оцени да је Србија храбро испунила све захтеве, да су њени водећи политичари донели историјску одлуку и да је земља несумњиво заслужила да буде награђена одређивањем датума за преговоре.

Датум нема алтернативу

Пише: Војислав М. Станојчић
субота, 29 јун 2013 16:31
